

ВЪСТНИКЪ

ДОБРУДЖА

ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.ЕДИНЪ БРОЙ
10 ст.

ИЗЛИЗА ПОНЕДЪЛНИКЪ, СРЪДА И ПЕТЪКЪ

Абонаментъ за България: 7 лв. шестъ мѣсечно; за странство: 14 лв. — Обявления: 15 ст. за кв. см. — Всичко що се отпаса до в-ка се адресува
До дирекцията на в-тъ „Добруджа“ — Бабадагъ. Ракоски назадъ на се връщатъ.

Условията на мира. — Министритѣ Пешевъ, Бакаловъ и Динчевъ въ Добруджа. — Триумфалното имъ посрѣщане. —
Изявленията на Германскитѣ Министри въ Райхстага. — Руската офанзива — Добруджанци за своето бъдеще.

Условията на мира

На „Neue Freie Presse“.

За миръ почнаха да говорятъ всички, особено следъ като се даде думата на социалистѣ. Тѣхната роля обаче, ще си остане и трѣбва да остане таа на главната на мира и не тѣ сж, които биха могли да формулиратъ условията, по които той ще има да се сключи. Иначе той рискува да се отдалечи, още по-вече и неговото сключване да се усложни до степенъ на единъ миръ, който ще има за задача да постави основитѣ за нови, въ близко бъдеще, войни.

За да се види основателността на таа наша мисль, достатъчно е да подчертаемъ слѣднитѣ факти:

Австрийски и унгарски социалисти пращатъ нѣшнитѣ да сж се споразумѣли съ сръбскитѣ и ромѣнскитѣ за Македония и Добруджа; германскитѣ социалисти Венделъ, по отношение ликвидиранието на Македонския въпросъ, възприема за норма Цвинчивата теория за „македонскитѣ славяни“ които прѣд-ставлявали етническо тѣсто, отъ което можело да се фабрикува и българи и сърби; а по отношение на Моравско, — евентуалността отъ една българска из-мѣна спрямо Централнитѣ сили; социалистѣ Раковски играе ролята на ромѣнски агентъ по добруджанския въпросъ и секундира въ това отношение ромѣнскитѣ официални изявления въ в. Le Temps; дипломати, като Думба, за да оформятъ условията на мира по шаблоннитѣ лозунги на рускитѣ социалисти, намиратъ положението на България за най-трудно, отъ което можело да се излѣзе, само на това основание „че прѣзъ 1913 год., Вертолдъ формулиралъ сериозни резерви противъ Букурещкия договоръ“.

Рѣшително, всичко това прѣдставлява наизда-телно невѣжество по въпроситѣ, които прѣдстоиятъ иръ има да разрѣшава, както въ тѣхнитѣ причини, тъй въ цѣлитѣ, по които разнитѣ държави зеха участие войната; а освѣтъ това то показва, че всички тия чия и непризвани строители на мира, иматъ смѣтно представление за самото съдържание и естество на по-сито миръ, а главно за ония прислжи за него-вот сключване условия, безъ които конфликтитѣ, кои прѣдизвикаха участието въ войната си оста-ватъ неразрѣшени и причинитѣ на войната въ пълна сила дѣйствие.

Защо, шумътъ, който по настоящемъ се дига оло мира, съвсѣмъ не е гаранция за не-говото брочно сключване; и неговото значение е само едѣ това на прѣдвѣстникъ за ония, които има да го сключватъ, да обждатъ и формулиратъ своитѣ условия, да не би неподготвени, да ставатъ при-чина за неговото отдалечаване и за по-голѣмото усложнение а въпроситѣ, които той има да разрѣ-шава. Вътъ това значение, неговитѣ резултати може да бѣтъ отрицателни за единъ скороменъ миръ и ето защо, условията за миръ, въ тѣхното конкретно изречение, надвишаватъ значението на тоя шумъ, защото е тѣлитѣ и пресата, не отдѣлитѣ власи и групи, а тѣхнитѣ нови спорове и борби сж, които ще дадатъ желаното разрѣшение на тия въ-проси, което да вѣстанови нарушената правна хар-мония въ междудържавния животъ.

Мирътъ, това е политико-правенъ актъ, който дава правно разрѣшение на спороветѣ и борбитѣ за права, които сж подужили за поводъ и причина на войната, при новото положение на нѣщата, което тя е създала. Да се мисли, че той може да настѣпи и да се роди въ хаоса на нововъзстановенитѣ вражди и конфликти, които сж създали войната, това значи

да тласнемъ мира въ безисходния пътъ на ома-гьосания врагъ. Да поставимъ разрѣшението на тия конфликти въ една тѣсногърда формула, или въ тѣснитѣ граници на единъ платформенъ лозунгъ прѣд-назначенъ за тѣщата, това значи да поставимъ жи-вота и жизнеността на народитѣ въ прокустово легло.

Да искаме да възстановяваме statu quo-to ante, — положението отъ прѣди войната, това значи да увѣковѣчимъ нейнитѣ причини.

Една общопризната неоторима аксиома ни учи, че не съществува на нѣщата е за формулата, а фор-мулатата за съществува, иначе формата изида съществува, поражда безправнието и конфликта, по-ражда войната и народнитѣ катаклизми.

Възможно ли е тогава, да се сключи миръ при таа именна перспектива на формулата „миръ безъ анексия“, която далечъ не обхваща общността на причинитѣ, по които народитѣ воюваха, воюватъ и проливатъ потоци кърви.

Самъ Константинъ Думба въ „Neue Freie Presse“ който се застъпва за таа формула, илдира, че Ав-стро-Унгария трѣбва да анексира Бѣлградъ съ нуж-ния хинтерландъ, за да обезпечи сигурността си отъ страна на Сърбия и свободното плаване по Дунава; гдѣ остава тогава формулата „миръ безъ анексия“, която поставяла България въ „много по-трудно положение“.

„Миръ безъ анексия“, да, за ония държави, които искатъ и сж искали да разширятъ своитѣ за-воевателни стрѣмежи и своитѣ империалистически аспирации надъ чужди земи, „миръ безъ анексия“ най-сетѣ и за ония отъ тѣхъ, които воюваха не за земи и области, а за международно равноправие и свобода въ тѣхния економически животъ и между-народнитѣ съобщителни сръдства, защото не анек-сията е била цѣльта на тѣхното воюване.

И при все това въ таа послѣдния областъ на международни спорове и конфликти, формулата не може да бѣде абсолютна, защото самъ Думба, моти-вира едно отъ належащитѣ за Австро-Унгария и за сво-бодата на Дунава, изключение. Защо това? — За-щото приспособимостта на всѣка априорно въспри-ета формула пада, щомъ тя нарушава, или се укаже непригодна да гарантира тѣжко ония права, урежда-нето и гаранцията на които, тя е била възприета да създаде.

„Миръ безъ анексия“, слѣдователно, въ смисль че на политическото хищничество и на политическото потис-ничество, трѣбва да се тури край; ето една правна норма отъ международенъ характеръ, която бъдещиятъ миръ безспорно трѣбва да възприеме и да установи. Но „миръ безъ анексия“ въ смисль да се санкцио-нира това политическо хищничество и потисничество, „миръ безъ анексия“ на Македония, Добруджа и Мо-равско, за да оставимъ глоганитѣ си кости въ ног-титѣ на звѣра и възникната си безопасностъ на бла-говолението на сръбското и ромѣнското хищничество; ето една странна дезиндѣлата на интернационалитѣ борби за свободата на народитѣ, за каквито мина-ватъ социалистѣ и отъ таа на дипломати, като г. Константинъ Думба, който разрѣшава источния въпросъ съ критерий на американски посланикъ.

Рѣшително тукъ всецѣло се забравя единъ кар-диналенъ въпросъ, който по необходимостъ трѣбва да легне въ формулировката на условията за бъдещия миръ; тоя, че независимо отъ задружното воюване на различнитѣ държави подъ егидата на едната или другата отъ двѣтъ голѣми констелации, политичес-китѣ цѣли на това воюване запазватъ своята пълна самостоятелностъ за всѣка една отъ тия държави по

отдѣлно и че тия отдѣлни политически цѣли които сж били прѣдметъ на съюзническитѣ договори за зе-мане участие въ войната и на послѣпни съглашения за нейното продължение не е обхободимостъ ще трѣбва да служатъ за ръководния критерий по който има да се формулиратъ и условията за бъдещия миръ. Иначе само по шаблонни формули, нагодени може би сполучливо за една, двѣ или повече дър-жави, но не и за всички, мирътъ става невъзможенъ, защото тоя комплексъ отъ войни по своитѣ причини, цѣли и становища съвсѣмъ не могатъ да бѣдѣтъ подведени подъ единъ и сжщъ знаменателъ.

Ний не се съмняваме, че всичко горѣизложено се има прѣдъ видъ отъ всички ония мѣрдави фак-торѣ, които ще иматъ послѣдната дума въ формули-ровката на условията на мира и че той не може и нѣма да се сключи по формули, които може да иматъ добръ курсъ по политическитѣ площи, социалисти-чески конгреси и свободнитѣ колонии на ежедневната преса, но които сж съвсѣмъ чужди за принципитѣ на равноправието на народитѣ и за тѣхнитѣ жизнени права. Все таки обаче, нашъ дългъ бѣ да издигнемъ високо гласъ противъ безразсѣдството съ което се лансиратъ въ душата на широкитѣ маси, формули и лозунги за бѣ-дащия миръ, които внесатъ новъ смутъ недовѣрие и тревоги въ таа на измѣченитѣ отъ международни безправия народи.

Мирътъ ще дойде мимо този шумъ, мимо тия агитации и тревоги; но той ще дойде само като рав-ноцѣненъ правенъ резултатъ на жертвитѣ, които на-родитѣ дадохъ за своитѣ права и свободи, а не като изразъ на разни социалистически и дипломатически умувания, които не искатъ и не могатъ да държатъ смѣтка за неговата цѣна и причинитѣ на таа крѣ-вопролитна война. До тогава, нека държимъ здраво мечътъ въ своята ръка, единствената ефикасна га-ранция за нашия животъ, нашитѣ права и нашата свобода, минималнитѣ наши условия за миръ на Балканитѣ.

Министритѣ въ Добруджа.

Тържествата въ Добричъ. — Въ Кюстенджа. —
Вѣдащето на Добруджа. — Триумфа по-
нѣтъ. — Въ Бабадагъ.

Добричъ 4.VII 1917 г. Вчера при стечение на хилядеи народъ на гарата, стана тържествено посрѣ-щане на г. г. министритѣ Пешевъ, Бакаловъ и Ди-нчевъ. Кмета Моноу привѣтствува гоститѣ съ добри дошли Г. Пешевъ отговаряйки спомни тѣгата на Бл-гарския народъ въ 1913 г. когато коварния стѣсѣдъ за-граби най-красивото цѣвте на Българския букетъ — златна Добриджа. Той спомни също за депоишната мисль и ожидание на Българския народъ, кога ще настѣпи момента за нейното освобождение. Поздравя Добричани отъ името на правителството съ освобожде-нието имъ и пожела щастливо бъдеще наедно съ цѣ-локупния и обединенъ български народъ. Града е укра-сенъ съ знамена. По улицитѣ шпалиръ отъ граждани и гражданки, които отрупватъ гоститѣ съ цѣвта. Ве-черътъ имаше банкетъ. Министра Бакаловъ въ обширна рѣчь говори за Добруджата, робството, освобождението и повръщането ѣ къмъ майка България. Увѣри при-сѣднителитѣ да гледатъ съ вѣра въ бъдещето, по-неже българската кауза е права и нашия съюзъ е мощенъ да изпичава до края таа кауза. Днесъ гост-итѣ отпътуваха за Балчикъ.

КЮСТЕНДЖА. 5.VII. (Съобщение по телефона). Пристигането на министритѣ П. Пешевъ, Динчевъ и Ж. Бакаловъ бѣ едно събитие за най-хубавитѣ при-морски градъ на Балканитѣ. Цѣлитѣ градъ бѣ се стекълъ да посрѣща високитѣ гости. Господа минис-

трият пристигнаха спомни вербни бурни акламации на населението.

В града гостите бяха приветствувани от местните военни и граждански власти и учащата се младеж. От името на града старият и почетен гражданин г. Иван х. Стойков приветствува министрите с „добър дошъл“ и изказа вратата си, че Кюстенджа, най-хубавият град на Добруджа, ще остане за винаги като бисер да краси короната на българските владетели, и че тежкото робство, прѣживно от гражданството с лелѣната вѣра въ душитѣ, че единъ ден ще има край — не ще се поврѣща.

На силните сѣ мисли старчески думи отговори министра на народното просвѣщение г. П. Пешевъ. Съ хубави думи г. Пешевъ изказа радостта си, че може сѣ другаритѣ си да посѣти Добруджа, която е била винаги мечтана отъ свободна България. Той заяви отъ името на правителството, че Добруджа въ своитѣ естествени прѣдѣли до Дунава и дунавскитѣ устия остава за винаги присъединена къмъ България.

Правителството, каза той е взело грижата, грижи се и ще се грижи до окончателния резултатъ за обединението подъ майка България и на този хубавъ съверенъ край на златна Добруджа, който е билъ люлката и зародиша на великото българско царство. По този случай тога да ви поздравя, каза още той, че сѣ нашитѣ искрени и доблестни съюзници напълно сме съгласни и ще ги подкрѣпимъ до край. Съ тая хубава и добра вѣстъ като идемъ между васъ можемъ да ви поздравимъ и отъ името на Н. Велич. Царя, отъ името на шефа на правителството д-ръ Радославовъ и цѣлия български народъ.

Думитѣ на г. Пешева прѣдизвикаха бурна акламация, защото сѣ тѣхъ се разсѣнаше една мѣла, която злоупотребителни разпространяваха, за да тревожатъ гражданството.

Днесъ министритѣ разгледаха града и направиха посѣщения на по-виднитѣ граждани. Тѣ обиколиха морскитѣ бани въ Мамаѣ, Тузла, Текиръ Гьолъ и др., разгледаха кел и резервуаритѣ за газъ и бензинъ.

Тази вечеръ, въ салона „Грандъ Хотелъ“ въ тѣхна честъ се дава банкетъ, на който бѣха поканени официалнитѣ власти и първогражданинѣ. Утрѣ въ 8 ч., министритѣ сѣ автомобилъ заминаватъ за Бабадагъ.

ПО ПЪТЯ ЗА БАБАДАГЪ.

Министритѣ, въ пътя си отъ Кюстенджа до Бабадагъ минаха също така триумфално, както и при изпращането си отъ Кюстенджа. Въ централнитѣ села Каракасифъ, Саржуртъ, Касапкъой и Хаманджи, се бѣха стекли хилядно мнозинство етво български — жени, мъже и дѣца, за да приветствуватъ българскитѣ министри, българското правителство. И въ двата пункта, отстоящи на шосето за Бабадагъ, г-да министритѣ сѣ били приветствувани отъ кметоветѣ на всички села по пътя за Бабадагъ. Учащата се младежъ, на чело сѣ учителитѣ си е хвърляла цвѣти изъ пътя, по който е минавалъ автомобилъ на високитѣ патници.

Въ пътя си до града ни, г-да министритѣ видѣха силата на българщината въ Добруджа, и нейния духъ, нерасколебанъ нито най-малко отъ тежкитѣ изпитани минали въ днитѣ на ромѣското робство. Тѣ видѣха съзидъ отъ радостъ и умиление, тѣ видѣха да имъ пѣлуватъ раката старци — да цѣлуватъ България. Това бѣ единъ триумфъ.

ВЪ БАБАДАГЪ.

Отъ рано градътъ има празниченъ видъ. Улицитѣ сѣ обкичени сѣ зеленина — липови елони, които сѣ скопѣли ароматъ сѣ обѣрнали града на хубава благоуханна градина. Между зеленитѣ сѣ окачени на роднитѣ знамена. Граждани, граждани, учащи се, сѣ въ празнична прѣмѣна.

Гоститѣ пристигнаха днесъ въ 2 часа сл. обѣдъ. Въ града, тѣ минаха вербѣ шпалиръ отъ граждани и граждани, които обвиваха автомобилъ имъ сѣ живи цвѣти и бурно акламираха. Учащата се младежъ пѣше „Шуми Марица“.

Прѣдъ военния клубъ, на площада „Царица Елена“, господа министритѣ бѣха посрѣщани отъ ду-

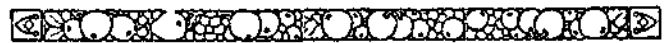
ховенството и отъ командующия 3-а армия, офицеритѣ отъ щаба на армията и офицерското тѣло отъ мѣстния гарнизонъ.

Министритѣ слѣзяха отъ автомобилитѣ при свирепето на „Шуми Марица“. Още при слизането имъ, кмета на града г. Ив. Стапчевъ сѣ добръ подбрани думи, поздрави гоститѣ сѣ „добър дошъл“, слѣдъ което ученичкитѣ поднесоха хубави букети отъ живи цвѣти.

Г-нъ Стоевъ и г-жа Павлова поздравиха гоститѣ отъ името на тучлици.

Сѣсѣниятъ хоръ на поручикъ Лютовъ изпълни нѣколко номера, твърдѣ сполучливо, а особено „Шуми Марица“, слѣдъ което министритѣ вѣзбоха въ салона на военния клубъ, гдѣто имъ бѣ даденъ банкетъ.

Послѣ обѣдъ г-да министритѣ присѣствуваха на дѣтското забавление което се даде въ двора на училището „Св. Кирилъ и Методий“.

Новини изъ чужбина

(Съобщения на В. Т. А.)

Лондонъ, камарата. При разискването законопроектъ по реформирането на изборната система, прѣдложението въ полза на пропорционалното прѣдставителство бѣ отхвърлено съ 201 гласа срѣщу 169.

Бернъ. Френската преса е на мѣние, че възстановяването на монархията въ Китай ще има за резултатъ гражданска война между сѣвера и юга.

Сенъ-Луи-Минионъ. Въ тоя американски градъ е станалъ бунтъ послѣдванъ отъ пожари. 15 негри сѣ били убити. 300 бѣли сѣ арестовани. Загубитѣ сѣ изчисляватъ на 15 милиона лева.

Английскитѣ корабенъ тонажъ. Споредъ годишника на Лойдъ и Хвитекаръ тонажътъ на английската търговска флота въ началото на 1917 год. възлизалъ на 24 милиона. Като се прибавятъ къмъ тѣхъ отъ загребени параходи и други купени отъ неутралнитѣ 2 милиона, ставатъ всичко 26 милиона тона. Споредъ английски власти и преса, 70 на сто отъ тоя тонажъ се употребява изключително за военни цѣли. Оставатъ за доставка на хранителни припаси за населението и сурови материали за фабричитѣ 10 милиона тона. До края на мартъ т. г. потопени сѣ 4,370,000 тона. Загубитѣ за априлъ т. г. възлизатъ на 1,175,000 тона или всичко 5,545,000. Значи днесъ Англия разполага съ тонажъ за храни отъ 4½ милиона. Поради страха отъ подводницитѣ, неутралнитѣ могатъ да помогнатъ съ ½ милионъ тона. Тѣй че германскитѣ подводници има да потопятъ още 5 милиона тона.

Теотокисъ грѣцкитѣ посланикъ въ Берлинъ сѣ подалъ оставката помѣ Велизелосъ поелъ управлението на Гърция, като повѣрилъ управлението на легацията на секретаря Полихронидесъ. Той послѣднитѣ прѣбрати сношенията сѣ Германия. Теотокисъ е поддържалъ силно политиката на неутралитетъ на кралъ Койстантинъ.

Изявления на германскитѣ министри въ Райхстага. Берлинъ, 4 юли. Министра на външнитѣ дѣла, Цимерманъ, говори изчерпателно върху международното положение. Съобща за прѣкъсване дипломатическитѣ сношения сѣ Либерия и Хайти. Каза, че оттегляването на неутралитета отъ страна на Бразилия, не означава още обявяване на война и че новинитѣ изъ Китай не сѣ обосноваватъ. Изказа доволство отъ военното положение на Германия и възхвали успѣшната дѣйност на подводницитѣ. Окачества послѣдната рѣчь на Лойдъ Джорджа като необикновено бѣда и помощта на Съединенитѣ Щати въ недалечното бъдеще като малко ефикасна.

Министерътъ на морската говори върху задоволителнитѣ резултати отъ подводната война. Заяви, че морската глѣда сѣ най-големо довѣрие на понататъшното дѣйствие на подводницитѣ. Колкото повече неприятелътъ полага усилия да намали опасността отъ

подводницитѣ, толкова повече германската морска работи неуморно да противопостави на неприятеля по-големъ брой отъ подводници. Прѣтърпѣни загуби подводницѣ сѣ въ съществѣ ограничителни размѣри. Това което разгласява неприятелската и неутрална преса е невѣрно. Нѣма ни най-малка основа за съмнѣния въ успѣха на подводната война.

Военниятъ министъръ каза: „Явствува, че англичанитѣ планиратъ голѣми акции отъ Арабъ. Колкото за французитѣ, тѣ показватъ, слѣдъ послѣднитѣ бойове, очевидно разхлабване и се ограничаватъ въ единични дребни дѣйствия. Продължаването подводната война е въ полза на сухопътната войска.“

Послѣднитѣ руски офансивни удари бѣха енергични. Исполнението задачата на солунското прѣдприятие е проблематично. Въ съгласие сѣ вишето командване, министерътъ изказа пълна вѣра въ това много количеството на фразитѣ, Германия ще докара войната до щастливъ край.“

Министерътъ на външнитѣ дѣла цѣни високо голѣмитѣ жертви, които германскитѣ народъ понася и направи единъ прѣгледъ върху очакванитѣ отъ прѣдстоящата жетва. Каза, че вѣрменно въ Германия и съюзнитѣ държави пуждата отъ камени вѣглища прѣнашава доставката, но че равновѣсието ще се установи чрѣзъ по усиленъ продукция отъ една страна и сѣ надлежни мѣрки за намаляние на консумацията отъ друга. Увѣри населението, че то нѣма да страда отъ липса на гориво. Неговата вѣра въ подводната война е непоколебима.

Министерътъ казалъ, че въпрѣки положенитѣ усилия, тазгодишната жетва въ Англия нѣма да надмине миналогодишната и че Англия пакъ остава зависима отъ Америка. Жетвата и въ Америка тая година е слаба, а миналогодишнитѣ резерви липсватъ. Прѣдвидѣ на всички тия обстоятелства, английскитѣ държавници могатъ да гледатъ на бъдещето само съ сѣрдцебиене. Подводната война е сѣдбоносна за Англия.

Република въ Пелопонезъ. Отъ Бернъ съобщаватъ: Парламентитѣ въспитици се научаватъ отъ Атина, че въ Пелопонезъ сѣществуватъ нѣколко центрове на агитация. Генералъ Панулосъ, организаторъ на сдружението на запаснитѣ, отказалъ да признае князь Александъръ и възнамѣрявалъ да обяви република въ Триполица. Въ Атина нѣмали никакви подробности по този въпросъ, тѣй като генералъ Панулосъ упражнявалъ строга цензура.

Манифестации въ Петроградъ. При гробоветѣ на жертвитѣ на революцията биде организирана голѣма манифестация отъ работнико-войншкитѣ свѣтъ, а едновременно и отъ болшевикитѣ. Болшевикитѣ надѣлиха на шествието. Имаше изгледъ на манифестация противъ правителството и въ полза на мира. Участваха сѣщо и нѣколко въоръжени анархисти. Манифестацията свърши въ 2½ ч. Серioзни инциденти нѣмаше, освѣтъ нѣкои обѣскавания, при които болшевикитѣ отнеха знамената на меншевикитѣ.

Движението въ Украйна и позивътъ на руското правителство. 3.VII 917 г. Временното правителство отпрати до украинския народъ единъ позивъ въ които заявява, че винаги се е стрѣмилъ да дойде до съгласие съ политическитѣ партии и обществени демократически организации въ Украйна. По реформитѣ които трѣбва да станатъ по гласно и да обезпечи до свикването на учредителното събрание всички права на украинския народъ, позивътъ гласи „Братя отъ Украйна, не слѣдвайте пагубния пътъ да се разредатъ освободнитѣ сили на Русия! Не се отдѣляйте отъ милое отечество! Не въсѣвайте разногласия и братоубийство въ редоветѣ на народа, въ момента когато тѣ трѣбва да бѣдатъ тѣсно съгласени за да се спаси страната отъ военъ разгромъ и да се прѣодолятъ вътрѣшнитѣ затруднения чрѣзъ вашия нетърпеливъ устрѣмъ да аягичатъ отъ сега политическия режимъ на Украйна. Не парализайте смѣтно цѣлата държава и себе си, защото погубването на Русия ще бѣде и ваше погубене“.

Правата на народноститѣ въ Русия. Консултътъ на войншко-работническитѣ свѣти отъ цѣла Русия

Фениксъ.

ДОБРУДЖА

(ВЪ НЕЙНОТО ИСТОРИЧЕСКО МИНАЛО).

У.

Продължение на сѣщия прѣдметъ. — Страници изъ ромѣската история. — До епохата на Матей Басараба и Василий Лупу 1634 — 1654 г. и 10 вѣка прѣди това воеводства въ Влахия и стара Дакия всецѣло български.

11-о. Безспорниятъ български характеръ на влашкитѣ воеводства до къмъ края на 17-и вѣкъ прѣдставлява важностъ и отъ глѣдна точка претенцията на ромѣнитѣ, че влашкитѣ воевода Мирчо владѣлъ билъ нѣкога като ромѣнски князь Добруджа, отъ гдѣто тѣ черпятъ своитѣ основания и за исторически права на Добруджа, сѣ които оправдаваха и насилническиятъ режимъ за нейното ромѣнизирание. Между това, воеводата Мирча, както и всички други влашки воеводи до 17-и вѣкъ, сѣ били български воеводи и неговото владѣние надъ Добруджа не би могло да създаде исторически права въ полза на едно ромѣнско владѣние.

Истинъ е, че влашкитѣ воеводства почватъ своа автономенъ животъ: Влашко при Александра Басараба въ 1325 г. и Молдова при Богдана въ 1365 год., но

дълго слѣдъ това тѣ запазватъ свои чисто български характеръ, както това слѣдъва отъ дошнитѣ извадки на ромѣнската история на Хеноролъ, френски текстъ. Въ нѣкои отъ тия цитати, обаче, за да се избѣгне недоумѣнието и заблуденето, което авторътъ се стрѣми да прокара, ний замѣстваме думата „ромѣни“ сѣ думата „влаши“, тѣй като въ своитѣ си тезиси, той спекулира сѣ това название по обратенъ начинъ, като отдава на ромѣнитѣ, това което първоизточникитѣ нѣматъ за влашкитѣ т. е. за населението въ Влахия.

„Влашкитѣ воеводи, казва той, до създаването на княжествата бѣха подчинени изпърво на България, по послѣ на маджаритѣ“ (т. I стр. 220).

До създаване на княжествата, това значи до горнитѣ начални дати 1325 и 1365 год., а отъ самитѣ цитати се вижда, че прѣди тия дати тѣ не сѣ имали самостоятелно политическо сѣществувание, както авторътъ се стрѣми да прокара на много мѣста въ своята книга.

„Естествено е, че до като влашкитѣ сѣ живѣли изъ планинитѣ, управляюще благородна ромѣнска класа не е могла да се прояви, но това е станало въ врѣмето на българското владѣние въ Дакия, когато ромѣни и славяни почнали да слизатъ въ равнинитѣ“ (т. I стр. 229).

„Къмъ 650 год. българскитѣ царъ Кубратъ отърсва аварското иго и простира своитѣ владѣния върху земитѣ на старата Траянова Дакия. Неговиятъ синъ

Аспарухъ минава Дунава и установява центръ на българската властъ въ Мизия. Въпрѣки тоя обаче, отъ само себе си се вижда, че българитѣ запазватъ своята властъ и въ областитѣ паходящи се въ сѣверъ отъ Дунава, които сѣ владѣли въ врѣмето, когато сѣ обитавали Онгласа. Така дако-ромѣнското население, находяще се вече подъ славянско влияние, било изложено отново на това влияние подъ българското владѣние“.

„Българо-славянското влияние, бива тушно въ кодъ, посредствомъ религията. То се запазва бизо 8 вѣка до царуването на Матей Басараба въ Влакия (1633 — 1654 г.) и Василий Лупу въ Молдова (164 — 1653).

„Възскане на славянското богосъужение у влашитѣ се обяснява лесно послѣдствие българското владѣние въ старата Траянова Дакия“ (т. I стр. 131 и 133).

„Равенскитѣ географъ, който еписалъ въ началото на 8-и вѣкъ, посочва въ областѣ, които българитѣ сѣ заземали тогава край долини Дунавъ градоветѣ... (слѣдватъ имената на око 25 градове) а всички тия градове влизатъ въ границитѣ на Дакия. При всичко, че той неправомерно виучва тия градове въ долина Мизия, като запазва името Дакия само за областъта, която се обема въ сегашни Банатъ, все тѣхъ, той опрѣдѣля като жилища на българитѣ Дакия и не забравя да каже, че тая частъ отъ долина Мизия“ се намира на сѣверъ отъ Дунава.

гласува една резолюция достъжно правата на народностите в Русия. Разрешението на този въпрос се казва в резолюцията зависи само от учредителното народно събрание, но правителството трябва да обнародва такаси единствено време закон признаващ на всички народности населяващи Русия правото да разполагат с политическото си бъдеще и да организират това бъдеще по тяхно желание и обявяват равенството на езиките като се запази за официален език руския.

Турция проектира репресалии против Малоазийските гънци. „Терджуманъ и Хакикатъ“ като спомена че когато министрите на Централния сили бидоха изгонени от Атина, не биде позволено на никой чиновник от турската легация да остане като аташиран при легацията, която се изтегли с покровителството на турските интереси, изказва мнението, че възнам на репресалии, да не се позволи на никой чиновник от гръцката легация или консулство да остане като аташиран към холандската легация. Сжичият вистински казва: Тъй като илаповетъ на Венизелоса за разширение в Мала-Азия сж известни, политиката на толерантност, която съблюдавахме до сега спрямо Гърция, трябва да бъде коренно променена, сега е необходимо да се тури веднъж за винаги край на покушението на Венизелоса върху нашата териториална цялост. Тласкайки Гърция към скъсване на отношенията Венизелос трябва да прѣтегли всички тези особености.

Американската военна немощ. Нордаиче Алгемайне Цайтунгъ казва: Въ началото на м. февруари когато Америка скъса отношенията си с нас, неприятелският печатъ заяви, че Америка ще мобилизира такаси една армия от 10 милиона и ще я изпрати наскоро в Европа за да рѣши побѣдата в полза на съглашените. Днес почти пет мѣсеца слѣдъ тези дни в Европа нѣма освенъ единъ американски генералъ сж една болница отъ 225 души. Колкото до десетѣхъ милиони наемъ че напоследѣкъ сж били съставени списъци на тези милиони които трябва да се свиятъ такаси. Слѣдъ съобщението за 10 милионна армия американските вѣстници утѣриха че съединените щати щели да построятъ една гигантска флота отъ дървени параходи които щели да парализиратъ въ малко време опасността отъ подводниците. Въместо това на 6 май, една французка радиотелеграма събщи, че съединените щати по-чкали 1000 дървени параходи всѣхъ отъ 3000 тона които щели да бъдатъ свършени слѣдъ 5 — 6 мѣсеца, на 25 юний една французка радиотелеграма призна че постройката на тези параходи сж обща въѣстимостъ милиона тона, изисквала най малко 18 мѣсеца и че тази постройка е абсолютно невъзможна. Напоследѣкъ американски вѣстници разпространиха баснята, че съединените щати рѣшили да построятъ въ непродължително време една въздушна флота отъ 40,000 аероплана, която сж съотвѣтното число въздухоплаватели, щѣ да бъде изпратена в Европа и щѣла да обезпечи абсолютенъ начинъ господството на нашите напиратели въ въздуха и щѣла да ускори нашето поражение; яче, споредъ едно ново официално извѣстие отъ 13. и задоволяватъ се сж 1000 аероплана на мѣсецъ. Битно е да се знае какъ работитѣ ще продължаватъ се развиватъ.

Военни новини.

5 юли. На английския фронтъ. — Бойните дѣйствия бѣха слаби. Нѣколко разузнавателни атаки, неприятелъ бидоха отбити.

5 юли. Френски фронтъ. Спечелениятъ вчера отъ насъ при Шрефъ-де-Дамъ западно отъ Серни, принудиха францизитѣ да прѣдприематъ многократни несполучливи атаки. 15 пъти вече неприятелъ се опитва да възвѣрне изгубеното сж голѣми за него загуби въ човѣци, ранени и плѣбени.

„Другъ графъ, той отъ Бавария, който е пилатъ въ края 9-й вѣкъ, причислява между паронитѣ, които сѣднѣли на сѣверни дунавски брѣгъ: хехитѣ, моравитѣ и българитѣ, които сж били съседни на царството на франкитѣ.“

„Това съобщение се потвърждава и отъ Свидасъ, който свидетѣлства, че Крумъ е подчинилъ аваритѣ, които тогава сж били заплашени и отъ франкитѣ въ 977 г. Епипандъ, Непанъ, аналитътъ Сахо, аналитъ на улада отбѣлжаватъ факти, които поставятъ българитѣ като съседни на франкитѣ, до рѣката Тиса — тяхната точна граница.“

Въ житието на св. Герарда се обяснява, че къмъ 1007 г. българскиятъ трансилвански господаръ Атюмъ, упривалъ сѣ билъ прѣто, да облага сж транзитни мита на Тиса, който е билъ прѣвозана отъ Муренъ къмъ Тиса.

„Ето защо унгарскитѣ хроникѣ цитиратъ нѣколко български военнѣдѣла въ Трансильвания, ето защо сжщо дълго време Трансильвания и особено Влаха сж били означавани сж името България, земя на гаритѣ, между другитѣ и отъ персийския лѣтописъ Фазлъ Улахъ Рашидъ, който въ 1303 г. е пиел история на татарското нахлуване въ Дакитѣ отъ 10 г., по автентични документи изъ архивата на полския ханъ въ Персия и по порѣка на Махмудъ ханъ.“

„Ние ще прѣдставимъ тъй сжщо единъ доку-

5 юли. Вчера една наша аеропланна ескадра нападна военните лагери и брѣгови укрѣпления при Харичъ на източния английски брѣгъ. Въпрѣки сукопнатата и въздушна защита, ескадрата ни успѣ да хвърли нѣколко хиляди килограма бомби, които постигнаха цѣлѣта си. Всичките аероплани се завърнаха неповредени.

5 юли. Руски фронтъ. На този фронтъ бойната дѣйностъ въ източна Галиция вчера бѣ слаба. При Бжежани руситѣ бѣха изтласкани изъ окопитѣ, които още държаха. На фронта Макензенъ имаше малко оживление.

Поручикъ Досенбахъ, единъ отъ испитанитѣ на германската въздушна флота офицери бѣ убитъ въ въздушенъ бой. Той бѣ свалилъ 14 аероплана.

Азорските острови. Райтеръ съобщава, че една подводница обстрѣлвала пристанището Понта-Делгада,

Испания и Англия. В. „Танъ“ съобщава, че е постигнато едно съглашение и че договорътъ е подписанъ въ Лондонъ относно размѣна на минерали срѣщу 150 хиляди мѣсечно английски камени въглища.

Французки фронтъ. 4 Юли. Двукратно-прѣдприеманитѣ френски атаки да си възвѣрнатъ отнетитѣ имъ при Серни, окончили останали напразни.

Руски неуспѣхи. На 3 Юли руситѣ нападнаха сж нови подкрѣпления при Бжежани. Тѣ бѣха разбити отъ Саксонскитѣ полкове и дадоха огромни жертви.

Артилерийска дѣйностъ имаше при Конюхи, Броди и край Стоходъ.

Потопени параходи. 4 Юли. Въ атлантическия океанъ потопени множество параходи, между които: „Рибера“ 5000 тона, „Бети“, — 4000, „Фолдънъ“ — 3000, „Нитониянъ“ — 6380.

Вина, 4.VII. Вчера руската пѣхота разшири атакитѣ си къмъ сѣверъ отвѣдъ Обаровъ. Този секторъ отъ завчера се намира подъ най-силни артилер. неприятелски огънь, който разруши напълно нашитѣ позиции. Неприятелътъ тукъ атакува въ последователни вълни, до като най-сетѣхъ успѣ да проникне въ нашитѣ окопи. Австроунгарскитѣ войски се отбраниаха сж упоритостъ и се биха за всѣка стѣпка земя, като посрѣщнаха страшни удари, до като резервитѣ успѣха да спратъ понататѣшното руско настѣпление. Успѣхътъ, който руситѣ трѣбваше да заплатятъ сж огромни жертви, е успѣхъ обяснимъ въ началото на всѣка офанзива, при която неприятелъ, може винаги да постигне изрвоначални успѣхи, ако използва безогледно хората си, както това прави съглашените.

Въ областта на Бжежани, която областъ е центъръ на сражението, положението се възстанови въ благоприятенъ за насъ смисълъ благодарение на контра атакитѣ на съюзитѣ войски. Сражаващитѣ сж тукъ руски дивизии изглеждатъ изтощени и нѣма изгледи да прѣдприематъ нови атаки. Настѣпна застой въ боеветѣ.

Руската офанзива. Руски успѣхи по австрийски фронтъ. Вина, 3.VII. На руски фронтъ започнато прѣди три дни сражение продължава. Както въ Карпатскитѣ боеве и при Брусилвата офанзива въ 1916 г., руското главно командване, което е подчинило демократическото правителство, жертвува безогледно своитѣ хора. Въ това сражение бидоха хвърлени не по-малко отъ 20 дивизии, които обаче, въпрѣки надмощието, си бидоха почти навсѣждѣ отблъснати. Центърътъ на боеветѣ бѣ и вчера Конюхи и Бжежани. Бжежани е разположенъ въ една котловина, обградена отъ залесени височини, между които тече Злата Липа. По тези височини прѣзъ цѣлия денъ боитѣ се водеше сж голѣмо ожесточение. Руситѣ хвърляха въ атака винаги все нови и нови вълни, но контраатакували отъ австроунгарскитѣ, германски и турски войски, които се хвърляха срѣщу числено по-силнитѣ противникъ отстъпиха назадъ частъ отъ нашитѣ позиции. Упоритостта на руското настѣпление показва, че първитѣ пристѣпки ще се последватъ отъ нови, а австроунгарскитѣ и съюзни войски очакватъ тези атаки сж най-добъръ духъ.

ментъ отъ 1231 г., който напомня едновремешното владичество на българитѣ надъ Трансильвания, а единъ отъ кварталитѣ на града Брашовъ, тъймо она, който се обитавалъ отъ ромѣни и до днесъ днешенъ носи името. Voigatzeg (т. I стр. 131—134).

„Източното славянско богослужение бѣ въведено отъ Кирилъ и Методий. Бълг. царъ Симеонъ устрои българската черква и създаде патриархатъ въ Прѣславъ. Българската патриаршия при Самуила въ 1010 г. биде прѣмѣстена въ Охридъ.“

„Ние не притежаваме данни относително въвеждането на българското богослужение у власитѣ. Слѣднитѣ три факта, обаче сж безпорни:

„а) Разпространението на това богослужение още отъ времето на първото българско царство.

„б) Наличието на това богослужение у власитѣ отъ първитѣ дни, въ които тѣ се явяватъ въ историята.

„в) Разпространението на българското владичество на сѣверъ отъ Дунава, върху земитѣ обитавани отъ власитѣ, още отъ първитѣ дни на първото българско царство.

„Съзвѣстъ естествено е да считаме втория отъ тия факти, като последствие на останалитѣ два,

„и власитѣ бѣха възприели не само славянската азбука, но и самия езикъ.“

„Зависимостта на влашката черква отъ българската се срѣща и послѣ. Така единъ отъ цариградскитѣ патриарси нарича въ едно свое писмо, адреси-

Берлинъ. „Нордаиче Алгемайне Цайтунгъ“ пише: Въ официални органи на французката армия, генералъ Петенъ прави опитъ да спаси отпадналия духъ въ Франция. Твърдението на генералъ Петенъ, че войната била прѣдизвикана отъ Берлинъ, че прѣдложението за миръ не е искрено, че Германия желае да прѣвземе жизнения нервъ на Франция, че германския миръ означава робство и поробване на Франция сж абсурдни, тѣ иматъ за цѣлъ да се прикрие истината и да се накара народа започналъ да губи довѣрие въ водителитѣ си, да даде нови жертви. Генералъ Петенъ крие това което чувства всѣки французинъ, а именно, че Франция се бори за апексия, което е единичката прѣчка за мира и подстрекателъ на войната. Франция може всѣки пътъ да склочи миръ сж Германия, миръ, който нивагъ не я прави робъ на Германия, а възстановява мирното съжителство на двата народа; както това бѣше прѣди войната. Но французкитѣ управници знаятъ, че мира води за тяхъ часа на отплатата отъ страна на народа, който тѣ съсинаха, ето защо тѣ правятъ да пропадне всѣки опитъ за миръ.“

Хроника

Рѣчта на Макензенъ въ Бабадагъ. Завчера при посрѣщането му, на прѣвѣстната рѣчъ на кмета, фелдмаршалъ Макензенъ отговори:

„Благодаря за искреннитѣ думи сж които Вий отъ името на Бабадагското гражданство ме прѣвѣтствувате.“

„Добруджанци трябва да благодарятъ не на менъ лично за свободата на своята родина, а на храбростта на германскитѣ, български и турски войски, които извършиха нечувани подвизи по тези мѣста.“

„Нека сѣга забравимъ всички тѣглила отъ миналото и азъ се надѣвамъ и вѣрвамъ въ едно свѣтло бъдеще, което ще ни донесе това, което и вие и ние желаемъ.“

Рѣчта на кмета гласеше:

Ваше прѣвѣзходителство, отъ името на гражданитѣ на града Бабадагъ, прѣвѣтствувамъ въ Вашето лице, великия пѣлеводецъ, който свърза името си сж свободата на потиснатитѣ български земи и специално сж тая на нашия край — Добруджа.

Нека Богъ благослови Вашето свещенно дѣло, за вѣчна слава на великата наша съюзница Германия и за благодеиството на освободенитѣ чрѣзъ Васъ и храбритѣ съюзни войски.

Сж това благопожелание азъ отправямъ къмъ Васъ Ваше прѣвѣзходителство, дълбоката почитъ на града и нашитѣ искрѣни прѣвѣтствия.“

Добруджанци за своето бъдеще. София 5 VII 917 (Б. Т. А) По поводъ бѣлѣжитѣ които се появиха въ неприятелскитѣ вѣстници досежно етнографическия обликъ на Добруджа и които бидоха възпроизведени отъ нашия печатъ, жителитѣ на много добруджански села сж устроили събрания въ които изказали своето негодувание срѣщу опититѣ да се прѣдстави тѣхния край като населенъ сж не българско болшинство. Нѣкои отъ тези села сж отправили до М-ръ Прѣдседателя писма, въ които слѣдъ като протестиратъ противъ лѣжитѣ на неприятелския печатъ изразиватъ непреклонната си воля да останатъ за винаги въ прѣдѣлитѣ на родната българска държава. Така въ писмото отправено отъ жителитѣ на с. Касанькой, се казва „Повече отъ четиредесетъ години въ нашитѣ стрѣца не е угасвала нито за мигъ надѣждата, че кога и да е ще посрѣцнемъ българската армия като побѣдителка и сега когато я имаме по-мѣжду си, ние заявяваме прѣдъ васъ и прѣдъ цѣлия свѣтъ, че нѣма сила на свѣта, която би могла да ни раздѣли.“ Подобни писма сж били отправени до г. М-ръ Прѣдседателя и отъ други добруджански села напр. отъ Каранасуфъ, Дюнджикъ, Малкъ Гаргалъкъ, Голѣмъ Гаргалъкъ и пр. Същевременно жителитѣ на тези села сж събрали помежду си известни суми прѣд-назначени за сирацитѣ на падналитѣ въ днешната война български войници. Въ с. Касанькой сж били събрани 1067 л., въ с. Кара Насуфъ 960 л., въ с. Дюнджикъ 963-30 л. и т. н.

рано въ 1390 г. до Мирча I-и, охридския патриархъ „Вашитѣ патриархъ“, а молдовскиятъ воевода Стефанъ челъ маре иска все отъ охридския патриархъ, инвести-тура, за свой единъ митрополитъ.

Отъ разпадането на аварската държава и възникването на българската, до дождането на унгаритѣ, прѣзъ повече отъ 200 години, власитѣ сж могли на-едно сж славянитѣ да заживѣятъ миренъ животъ и да се устройватъ въ равнинитѣ южно отъ Карпатитѣ.“

„Това подновяване на тѣхния политически животъ е станало подъ опеката на българското владичество, което е въело въ тѣхъ наедно сж социалното и политическо устройство и повото религиозно възраждане на славянски езикъ.“

„Ето защо и най елементарнитѣ понятия отъ държавния животъ се изразиватъ у власитѣ сж думи отъ славяно-български характеръ.“

„Държавниятъ глава се нарича „воевода“, а хората отъ високата управляваща класа „босри“ отъ българскитѣ „болари“. Това устройство е сѣществувало отъ прѣди дождането на унгаритѣ, тъй като и тѣ самитѣ сж заемствували въ начало термена „воевода“.

Значи че вѣка, а цѣли 10 вѣка е господствувало българското влияние и чисто българскитѣ характеръ надъ влашкитѣ земи, историята на които самъ Хенрихъ почна сж разпадането на аварската държава и сж началото на българската история.

М а р т и р о л о г ъ

(Списък № 5).

на българите — добруджански граждани, които ромъните сж отвлѣкли като заложници и държатъ затворени въ салхани, затвори и открити плѣннически лагери при специаленъ мъчителски режимъ.

гр. Баварна (Балчишко)

- 42 Анастасъ х. Михалакевъ 30 г.
- 43 Юрданъ Ал. Лефтеровъ 24 г.
- 44 Никола Ст. Воденчаровъ 22 г.
- 45 Кирилъ Андр. Кировъ 22 г.
- 46 Атанасъ Ст. Дянковъ 20 г.
- 47 Ранко Н. Вълчановъ 23 г.
- 48 Димитръ Ив. Балтаджиевъ 42 г.
- 49 Георгиевъ Андриковъ 21 г.
- 50 Антонъ Яневъ Кокарджалъ 24 г.
- 51 Анастасъ Ил. Сжалъ 27 г.
- 52 Никола П. Алексиевъ 30 г.
- 53 Стефанъ Ст. Станчевъ 26 г.
- 54 Филипъ Юрдановъ 40 г.
- 55 Атанасъ Па. Колевъ 28 г.
- 56 Шидеръ С. Добревъ 22 г.
- 57 Янаки Д. Енчюлю 22 г.
- 58 Атанасъ Я. Янковъ 20 г.
- 59 Демиръ С. Моканъ 40 г.
- 60 Яни К. Кърджилъ 24 г.
- 61 Оставри М. Кърджилъ 24 г.
- 62 Кочо Димитровъ 30 г.
- 63 Ивлиянъ Д. Митишевъ 35 г.
- 64 Стефанъ В. Николовъ 20 г.
- 65 Апостолъ Н. Георгиевъ 28 г.
- 66 Димитръ А. Канчюкюлю 28 г.
- 67 Юрданъ Баевъ 48 г.
- 68 Петръ Юр. Камбуровъ 33 г.
- 69 Стефанъ М. Гочевъ 24 г.
- 70 Димитръ П. Димитровъ 35 г.
- 71 Георги А. Сотировъ 20 г.
- 72 Георги Михаловъ 20 г.
- 73 Василъ Ив. Вълчановъ 20 г.
- 74 Дяко П. Ахпазовъ 18 г.
- 75 Михалаки Т. Михалакевъ 55 г.
- 76 Ибраимъ С. Бета 30 г.
- 77 Исмаилъ Ю. Чакъровъ 31 г.
- 78 Сали " " 23 г.
- 79 Али Мустафовъ Джумалъ 40 г.
- 80 Сали А. Кунъ 43 г.
- 81 Александъръ Д. Чакъровъ 26 г.
- 82 Никола Ан. Моканъ 26 г.
- 83 димитръ Ат. Стояновъ 40 г.
- 84 Доню В. " 21 г.
- 85 Атанасъ Д. Атанасовъ 45 г.
- 86 Ал. х. Василевъ 46 г.
- 87 Тома Ат. Мавровъ 57 г.
- 88 Захари П. Вълчановъ 21 г.
- 89 Никола Т. Ваналъ 23 г.
- 90 Юрданъ К. Петровъ 34 г.
- 91 Парушъ Антоновъ 30 г.
- 92 Демиръ Из. Мемишевъ 17 г.
- 93 Янишъ х. Георгиевъ 56 г.
- 94 Ат. Ил. Джилатъ 32 г.
- 95 Христо Хр. Куцловъ 17 г.
- 96 Желю Ст. х. Желевъ 42 г.
- 97 Адамъ Алтровъ 22 г.
- 98 Доню Ст. Славовъ 24 г.
- 99 Иванъ Г. Ивановъ 20 г.
- 100 Цоню Сжбевъ 25 г.
- 101 Василъ П. Калиферовъ 60 г.
- 102 Христо Д. Савовъ 18 г.
- 103 Тодоръ Панайотовъ 19 г.
- 104 Георги Петровъ Георгиевъ 19 г.
- 105 Вожиъ Д. Паличоровъ 21 г.
- 106 Димитръ Юрдановъ 50 г.
- 107 Георги Ат. Кукуригу 20 г.
- 108 Никола Хр. Петракевъ 24 г.
- 109 Ризо Петракевъ 40 г.
- 110 Георги Ат. Георгиевъ 19 г.
- 111 Димитръ Кировъ 45 г.
- 112 Керимъ Небиевъ 30 г.
- 113 Исуфъ Сюлюмановъ 32 г.
- 114 Ашимъ Сектаровъ 35 г.
- 115 Ахмедъ Я. Исуфовъ 40 г.
- 116 Али А. Мурадовъ 58 г.
- 117 Хюсеинъ Мехмедовъ 50 г.
- 118 Якубъ Бекировъ 55 г.
- 119 Мазлъмъ Мехмедовъ 42 г.

- 120 Ахмедъ Хасановъ 50 г.
- 121 Хасанъ Демировъ 50 г.
- 122 Али Мехмедовъ 60 г.
- 123 Мехмедъ Али Мехмедовъ 16 г.
- 124 Вели Джепаровъ 40 г.
- 125 Рафаилъ Николовъ 40 г.
- 126 Атанасъ Д. Папоолу 30 г.
- 127 Хасанъ Гафаровъ 45 г.
- 128 Ибраимъ И. Бекировъ 30 г.
- 129 Костадинъ Жечевъ 70 г.
- 130 Тодоръ К. Жечевъ 30 г.
- 131 Петръ Милчевъ 60 г.
- 132 Тодоръ Константиновъ 35 г.
- 133 Гази Керимовъ 60 г.
- 134 Никола Димовъ 19 г.

с. Дувмнъ-Ювавъ (Балчиш.)

- 1 Няголъ Марковъ 25 г.
- 2 Василъ Михаловъ 26 г.
- 3 Петко Славовъ 28 г.
- 4 Боню Митевъ 19 г.
- 5 Митю Христовъ 19 г.
- 6 Димо Юрдановъ 16 г.
- 7 Димитръ Гинчевъ 70 г.
- 8 Митю Гинчевъ 20 г.
- 9 Данаилъ Яневъ 32 г.
- 10 Желю Митевъ 40 г.
- 11 Ангелъ Апостоловъ 36 г.
- 12 Стефанъ Цанковъ 40 г.
- 13 Денко Георгиевъ 29 г.
- 14 Ламбо Георгиевъ 48 г.
- 15 Георги Дойчевъ 30 г.
- 16 Хасанъ Аптуловъ 28 г.
- 17 Мехмедъ Али К. Хюсеинъ 35 г.
- 18 Исмаилъ Айрединъ 55 г.
- 19 Хюсю Исмаиловъ 18 г.
- 20 Емурла Аптиева 18 г.
- 21 Идришъ Хюсеинъ 24 г.
- 22 Ахмедъ х. Аптуловъ 45 г.
- 23 Колю Гичевъ 19 г.
- 24 Шакиръ Османовъ 25 г.
- 25 Колю Вълчевъ 18 г.
- 26 Желю Юрдановъ 20 г.
- 27 Славъ Митевъ 18 г.

с. Ресилеръ (Балчишко)

- 1 Къню Мариновъ 19 г.
- 2 Иванъ Желевъ 20 г.
- 3 Петко Ралчевъ 47 г.
- 4 Тодоръ Енчевъ 23 г.
- 5 Юрданъ Колевъ 55 г.
- 6 Иванъ Добревъ 37 г.
- 7 Василъ Софроновъ 52 г.
- 8 Костадинъ Радевъ 15 г.
- 9 Коста Щеревъ 25 г.
- 10 Димитръ Костадиновъ 41 г.
- 11 Димитръ Николовъ 23 г.
- 12 Василъ Колевъ 46 г.
- 13 Димитръ Ивановъ 52 г.
- 14 Иванъ Георгиевъ 54 г.
- 15 Григоръ С. Мартиновъ 21 г.
- 16 Иванъ Савовъ 16 г.
- 17 Атанасъ Василевъ 25 г.
- 18 Иванъ Василевъ 20 г.
- 19 Марко Илчевъ 55 г.
- 20 Дори Д. Грамичи 19 г.
- 21 Коста Андреевъ 55 г.
- 22 Антонъ Илчевъ 52 г.
- 23 Радославъ Волтевъ 52 г.
- 24 Вуноса Златевъ 43 г.
- 25 Еремия Милиничъ 55 г.
- 26 Коста Анитичъ 57 г.
- 27 Асия Анитичъ 57 г.
- 28 Евремъ Павловичъ 42 г.

с. Търновка (Балчишко)

- 1 Михалъ Г. Петковъ 38 г.
- 2 Спирдонъ Петковъ 35 г.
- 3 Антонъ Петковъ 32 г.
- 4 Милванъ Петковъ 30 г.

- 5 Никола З. Бербенковъ 68 г.
- 6 Христо Н. Бербенковъ 32 г.
- 7 Гавраилъ Ст. Петковъ 46 г.
- 8 Павелъ Г. Петковъ 12 г.
- 9 Иванъ П. Ивановъ 48 г.
- 10 Димитръ Г. Вълчевъ 48 г.
- 11 Свѣтозаръ Урашовъ 48 г.
- 12 Сава Стефановъ 40 г.
- 13 Колю Георгиевъ 20 г.
- 14 Кирчо Радевъ 22 г.
- 15 Милороди Кузмановъ 25 г.
- 16 Миловай Свѣтозаровъ 18 г.
- 17 Георги Н. Бербенковъ

с. Той-куюсу (Балчишко)

- 1 Желѣзка Голчева 68 г.
- 2 Крумъ Василевъ 35 г.
- 3 Христо Димитровъ 33 г.
- 4 Мехмедъ Ибраимовъ 55 г.
- 5 Реджебъ Исляковъ 58 г.
- 6 Бекиръ Зекериевъ 16 г.
- 7 Изметъ Исмаиловъ 30 г.
- 8 Хюсеинъ Адемъ 28 г.
- 9 Ахмедъ Ахмедовъ 35 г.
- 10 Сали Халиловъ 30 г.
- 11 Сюлюманъ Алиевъ 25 г.
- 12 Реджебъ Юмеровъ 65 г.
- 13 Хюсеинъ Алиевъ 60 г.
- 14 Сюлюманъ Мустафовъ 22 г.

с. Джеф.-ючъ-орм. (Балч.)

- 1 Стоянъ Ивановъ 26 г.
- 2 Юрданъ Петровъ 20 г.
- 3 Георги Ефтимовъ 26 г.
- 4 Арапъ Хасановъ 27 г.
- 5 Янаки Тодоровъ 31 г.
- 6 Юрданъ Петровъ 38 г.
- 7 Иванъ Спирдоновъ 24 г.
- 8 Хасанъ Мехмедовъ 16 г.
- 9 Ахмедъ Мурадовъ 20 г.
- 10 Димитръ Желевъ 32 г.

с. Гурково (Балчишко)

- 1 Св. Никола Георгиевъ 60 г.
- 2 Тодоръ Ат. Джилъ 50 г.
- 3 Иванъ Кирчевъ 45 г.
- 4 Петко Паневъ 22 г.
- 5 Тодоръ Димитровъ 24 г.
- 6 Илия Димитровъ 22 г.
- 7 Драганъ Дучевъ 30 г.
- 8 Иванъ Сжбевъ 35 г.
- 9 Илия Желевъ 36 г.
- 10 Стоянъ Димитровъ 56 г.
- 11 Илия Христовъ 25 г.
- 12 Димитръ Николовъ 48 г.
- 13 Димитръ Колевъ 43 г.
- 14 Атанасъ Георгиевъ 40 г.
- 15 Димитръ Стояновъ 30 г.
- 16 Коста Радевъ (слуга) 25 г.
- 17 Христо Добревъ 30 г.
- 18 Георги Тачевъ 27 г.
- 19 Иванъ Тачевъ 21 г.
- 20 Тачо Радевъ 25 г.
- 21 Панайотъ Радевъ 28 г.
- 22 Атанасъ Добревъ 26 г.
- 23 Димитръ Димитровъ 15 г.
- 24 Димитръ Минчевъ 61 г.
- 25 Стоянъ Ташковъ 62 г.
- 26 Иванъ П. Табаковъ 35 г.
- 27 Христо Недевъ 70 г.
- 28 Иванъ Ангеловъ 75 г.
- 29 Георги Ивановъ 35 г.
- 30 Георги Василевъ 18 г.
- 31 Желѣзко Марковъ 27 г.
- 32 Рандю Цвѣтковъ 35 г.
- 33 Никола Ст. Унгаровъ 45 г.
- 34 Киро Стояновъ 30 г.
- 35 Атанасъ Марчовъ 32 г.
- 36 Курти Тодоровъ 16 г.
- 37 Петръ Хр. Черневъ 20 г.
- 38 Стоянъ Ивановъ 36 г.

- 39 Радославъ Мирковъ 20 г.
- 40 Атанасъ Тодоровъ 40 г.
- 41 Георги Добревъ 35 г.
- 42 Стоянъ Панайотовъ 40 г.
- 43 Иванъ Стояновъ 16 г.
- 44 Иванъ Райновъ 50 г.
- 45 Райно Ивановъ 18 г.
- 46 Ангелъ Д. Мавровъ 42 г.
- 47 Михаилъ Колевъ 35 г.
- 48 Карафилъ Златевъ 35 г.
- 49 Добри Вълковъ 45 г.
- 50 Атанасъ Златевъ 40 г.
- 51 Станко Добревъ 18 г.
- 52 Иванъ Михаловъ 35 г.
- 53 Георги Стефановъ 18 г.
- 54 Вълъ Атанасовъ 28 г.
- 55 Стоянъ Ивановъ 55 г.
- 56 Иванъ Добревъ 50 г.
- 57 Атанасъ Минчевъ 60 г.
- 58 Димитръ Николовъ 38 г.
- 59 Добри Николовъ 28 г.
- 60 Илия Николовъ 30 г.
- 61 Атанасъ Диковъ 41 г.
- 62 Стоянъ Панайотовъ 27 г.
- 63 Петръ Христовъ 50 г.
- 64 Христо Сжбевъ 25 г.
- 65 Тодоръ Сжбевъ 18 г.
- 66 Станчо Колевъ 30 г.
- 67 Стоянъ Марчовъ 58 г.

с. Джеф.-ючъ-орм. (Балч.)

- 1 Димитръ Стояновъ 21 г.
- 2 Изметъ Салиевъ 25 г.
- 3 Димитръ Христовъ 30 г.
- 4 Иванъ Димитровъ 25 г.
- 5 Янаки Георгиевъ 26 г.
- 6 Данаилъ Стефановъ 30 г.
- 7 Реджебъ Салимовъ 25 г.
- 8 Димо Георгиевъ 19 г.
- 9 Фейзула Алиевъ 20 г.
- 10 Исуфъ Аптуловъ 35 г.
- 11 Юрданъ Мариновъ 25 г.
- 12 Димитръ Милевъ 23 г.
- 13 Грозю Марчевъ 20 г.

с. Карлж-Бейкюй (Балч.)

- 1 Реджебъ Христовъ 28 г.
- 2 Маринъ Атанасъ 43 г.
- 3 Атанасъ Мариновъ 18 г.
- 4 Юрданъ Мариновъ 16 г.
- 5 Михо Радевъ 24 г.
- 6 Анти Халиловъ 18 г.
- 7 Стою депковъ 30 г.
- 8 Шабанъ Исаевъ 65 г.
- 9 Панайотъ Панайотовъ 60 г.
- 10 Апостолъ Христовъ 16 г.
- 11 Георги Янчевъ 65 г.
- 12 Юсеинъ Касанъ 40 г.
- 13 Мехмедъ К. Али 60 г.
- 14 Георги Желевъ 50 г.
- 15 Рада Тачевъ 55 г.
- 16 Павелъ Ивановъ 40 г.
- 17 Юрданъ Димитровъ 4 г.
- 18 Петръ Димовъ 60 г.
- 19 Юрданъ Стояновъ 8 г.
- 20 Мехмедъ Хасанъ 40 г.
- 21 Юсеинъ Мехмедъ 40 г.
- 22 Маремъ Мехмедъ 20 г.
- 23 Ибраимъ Мехмедъ 20 г.
- 24 Парашева Андреева 55 г.

с. Ионузчилаъ (Балчишко)

- 1 Андрей Степановъ 50 г.
- 2 Цонко Кировъ 50 г.
- 3 Къню Монеъ 15 г.
- 4 Петръ Атанасъ 23 г.
- 5 Недѣлко Тодоровъ 24 г.
- 6 Филипъ Петровъ 38 г.
- 7 Али Османъ Хасановъ 28 г.
- 8 Георги Яковъ 23 г.

Забѣлка. Умоляватъ се всички общини и частни лица, които забѣлжватъ грѣшки и опущения въ списъците да ги съобщаватъ въ редакцията.